

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

OPINIA NR 7/2007

na temat projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich

(przedstawiona na mocy art. 279 ust. 1 Traktatu WE)

(2007/C 312/01)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 279 ust. 1,

uwzględniając projekt rozporządzenia Rady⁽¹⁾ zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”), będący wynikiem decyzji Komitetu Stałych Przedstawicieli o podzieleniu wniosku Komisji⁽³⁾ dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2004/2003⁽⁴⁾ w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania,

uwzględniając otrzymany przez Trybunał w dniu 29 października 2007 r. wniosek Rady o wydanie opinii na temat wspomnianego wyżej projektu rozporządzenia Rady,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. Projekt rozporządzenia Rady, którego ma dotyczyć opinia Trybunału Obrachunkowego, zakłada wprowadzenie do

art. 109 rozporządzenia finansowego wyjątków, mających zastosowanie do partii politycznych na poziomie europejskim, od przedstawionej w tym samym artykule ogólnej zasady, że „celem ani skutkiem dotacji nie może być osiągnięcie korzyści przez beneficjenta”.

2. Jak Trybunał Obrachunkowy niedawno podkreślił, skomplikowane zasady i niejasne kryteria kwalifikowalności mają znaczny wpływ na legalność i prawidłowość transakcji⁽⁵⁾. Jeżeli ustawodawca uzna za stosowne wprowadzenie odstępstw od zasady braku zysku na rzecz partii politycznych na poziomie europejskim, istotne jest, aby przepisy dotyczące tych odstępstw zostały sformułowane w sposób prosty, precyzyjny i jednoznaczny, dzięki czemu urzędnik zatwierdzający mógłby łatwo sprawdzać ich przestrzeganie podczas wypłacania dotacji, a Trybunał Obrachunkowy — podczas kontrolowania płatności.
3. Pierwsze odstępstwo od zasady braku zysku umożliwia partii politycznej na poziomie europejskim, która osiągnęła nadwyżkę dochodów nad wydatkami w roku budżetowym, w którym otrzymała dotację, przeniesienie na następny rok części tej nadwyżki w wysokości nieprzekraczającej 25 % całkowitego dochodu za ten rok, pod warunkiem że przeniesiona nadwyżka zostanie wykorzystana do końca pierwszego kwartału następnego roku. Przestrzeganie tego warunku można sprawdzić tylko w przypadku gdy odpowiednie przepisy wykonawcze nałożą na beneficjenta, który przeniósł nadwyżkę na następny rok, obowiązek przedstawienia dowodów, że jego kwalifikowalne wydatki w pierwszym

⁽¹⁾ Dokument Rady nr 14320/07 PE 341 INST 127.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002.

⁽³⁾ Dokument Komisji nr COM(2007) 364 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, str. 1.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie roczne za rok budżetowy 2006, wstęp, pkt 0.7.

kwartale tego roku są co najmniej równe przeniesionej kwocie. Aby umożliwić urzędnikowi zatwierdzającemu ustalenie wysokości ostatecznej dotacji lub, w razie potrzeby, kwoty wypłaconych jako zaliczka na ten cel środków, które należy odzyskać, takie dowody powinny być przedstawiane niedługo po zakończeniu pierwszego kwartału, a najpóźniej wraz z wnioskiem o płatność pozostałej części dotacji, o ile część ta nie została jeszcze wypłacona.

4. Drugie odstępstwo od „zasady braku zysku” ogranicza kwotę zasobów własnych do 15 % kwalifikowalnych kosztów poniesionych przez partię, którą to kwotę należy uwzględnić podczas ustalania, czy wystąpiła nadwyżka, pod warunkiem że „rezerwa finansowa” partii nie przekroczy 100 % jej średniego rocznego dochodu. Standardy rachunkowości powszechnie stosowane na poziomie Unii Europejskiej nie zawierają definicji „rezerwy finansowej”, a zatem termin ten

można interpretować różnie w zależności od założeń koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej, według których partia polityczna sporządza swoje roczne zestawienia dochodów i wydatków oraz aktywów i pasywów. Pojęcie „średniego rocznego dochodu” również nie jest sprecyzowane na tyle, aby można było obliczyć kwotę tego dochodu — na przykład brak jest odniesienia do okresu, którego on dotyczy.

5. Trybunał uważa, że konieczne jest bardziej precyzyjne określenie procedur (patrz: pkt 3) oraz jasne zdefiniowanie terminów „rezerwa finansowa” i „średni roczny dochód”, aby umożliwić konsekwentne stosowanie i kontrolę proponowanych zwolnień od obowiązku stosowania „zasady braku zysku”. W tym celu należy wprowadzić kolejne zmiany do rozporządzenia finansowego lub do szczegółowych przepisów wykonawczych ⁽¹⁾ do tego rozporządzenia.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2007 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego
Hubert WEBER
Prezes

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1).